

NORSK TRAUMETERAPI INSTITUTT

— TRYGGHET - KOMPETANSE - UTVIKLING —

NTTIs etiske retningslinjer for psykosomatiske traumeterapeuter

1) DEFINISJONER

Psykosomatisk traumeterapi – en helhetlig terapiform som forener traumeforståelse, nevrobiologi, psykosomatikk, relasjonelle teorier, traumebevisst yoga, mindfulness og relasjonskonstellasjoner.

Relasjonskonstellasjoner – en terapeutisk metode som utforsker hvordan traumer og relasjonelle erfaringer lever videre i kropp, sinn og samspill. Metoden bygger på systemiske oppstillinger og nyere traumeforståelse, og er inspirert av arbeid fra forgjengere som Bert Hellinger (familiekonstellasjoner), Franz Ruppert (IoPT) og systemisk terapi. I en konstellasjon kan indre deler, familiemønstre eller andre relasjoner få et konkret uttrykk gjennom representanter i rommet, slik at ubevisste dynamikker blir synlige og kan erfares kroppslig og emosjonelt.

Prosessten gir mulighet til både å se, kjenne og forstå konsekvenser av traumatisering – og åpner for erfaringer av selv- og samregulering, autonomi, integrasjon og relasjonell støtte. Relasjonskonstellasjoner bygger på prinsippene om trygghet, resonans, valgfrihet, her-og-nå-fokus og integrasjon. Metoden er i utvikling, men har økende faglig og erfaringsmessig verdi som supplement til traumebehandling og helsefremmende arbeid.

Traumebevisst yoga – en spesialisert tilnærming til yoga utviklet for mennesker med erfaringer fra traumer, komplekse traumer (C-PTSD) eller posttraumatisk stresslidelse (PTSD). Traumebevisst yoga fokuserer ikke på prestasjon eller fleksibilitet, men på regulering, trygghet, kroppsbevissthet og valgfrihet. Praksisen integrerer traumeforskning, polyvagal teori, nevroplastisitet, mindfulness og kroppsorienterte terapier, og søker å støtte prosesser som fremmer: gjenopprettelse av kroppslig eierskap (embodiment), regulering av stressresponser, opplevelse av trygghet i egen kropp, økt kapasitet til selvbestemmelse og valg, samt relasjonell støtte. Traumebevisst yoga bygger på prinsippene om valgfrihet, trygghet, kroppsbevissthet, relasjonell støtte og her-og-nå-fokus, og har økende empirisk støtte som et viktig supplement i traumebehandling.

Psykosomatisk traumeterapeut – en utøver utdannet ved Norsk Traumeterapi Institutt (NTTI) i Psykosomatisk Traumeterapi.

Klient/deltager – en person som søker støtte, veiledning eller behandling innen psykosomatisk traumeterapi.

Resonansgiver – en person som deltar i en relasjonskonstellasjon og bidrar med resonans til klientens prosess.

Observatør – en person som overværer en prosess uten aktiv deltakelse.

Fagetisk refleksjon – kontinuerlig vurdering av hva som er sunne og gode væremåter i utøvelsen av psykosomatisk traumeterapi.

2) FORMÅL

Disse retningslinjene er utformet for å støtte psykosomatiske traumeterapeuter utdannet ved NTTI i etiske spørsmål. Etisk refleksjon er en integrert del av den praktiske utøvelsen av psykosomatisk traumeterapi, med mål om å:

- fremme menneskelig vekst, autonomi og livsmestring.
- sikre et forsvarlig samspill mellom klient og psykosomatisk traumeterapeut.
- beskytte mot uhensiktsmessige eller skadelige intervensjoner.
- angi normer for etisk og faglig forsvarlig praksis i møte med klienter og samarbeidspartnere.
- skape og opprettholde tillit til forsvarlig gjennomføring og utøvelse av psykosomatisk traumeterapi.

NTTI bygger sitt arbeid på prinsippet uttrykt av Judith Herman:

«No intervention that takes power away from the survivor can possibly foster her recovery, no matter how much it appears to be in her immediate best interest.»

3) OPPGAVER FOR DEN PSYKOSOMATISKE TRAUMETERAPEUTEN

En Psykosomatisk Traumeterapeuts oppgave er å fremme menneskelig vekst og autonomi.

Terapeuten innretter sin virksomhet etter norsk lov og etter disse etiske retningslinjene.

4) KOMPETANSE OG SELVOMSORG

- Terapeuten skal være skikket til å utføre sin virksomhet.
- Terapeuten påtar seg kun oppdrag innenfor sitt kompetanseområde. Dersom klienten har behov utover terapeutens kapasitet, henvises det videre eller avtalen justeres.
- For å opprettholde og styrke faglig og etisk kompetanse, skal terapeuten søke nødvendig praksis, veiledning og faglig oppdatering.

- Terapeuten har ansvar for kontinuerlig selvutvikling og egenbehandling, slik at uferdige temaer hos terapeuten ikke skaper ubalanse i møte med klienten.
- Terapeuten anbefales å ha jevnlig veiledning, både individuelt og i gruppe.

5) ÅPENHET, TRYGGHET OG DISKRESJON

5.1 Taushetsplikt

Terapeuten har taushetsplikt om personlige forhold som fremkommer under utøvelsen, i tråd med lov om alternativ behandling og helsepersonelloven.

Taushetsplikten gjelder også i veiledning (med anonymisering).

Bare klienten selv – eller foresatte/verge dersom klienten er under 18 år – kan gi samtykke til deling av opplysninger.

Bruk av prosessmateriale i undervisning, fagartikler eller forskning krever skriftlig samtykke og sikrer anonymitet.

5.2 Opplysningsplikt/meldeplikt

Dersom terapeuten får kjennskap til omsorgssvikt eller mishandling av barn, gjelder meldeplikt til barneverntjenesten.

I tvilstilfeller kontaktes veileder.

5.3 Avvergningsplikt

Dersom terapeuten får kjennskap til alvorlige forhold som kan utgjøre fare for klienten eller andre, gjelder avvergningsplikt i henhold til straffeloven.

6) FORHOLDET TIL KLIENTEN

- Terapeuten møter klienten med respekt, omsorg og ydmykhet.
- Det inngås klare avtaler om taushetsplikt, rammer og klagemuligheter.
- Doble relasjoner (f.eks. vennskap eller familieforhold) bør unngås. Dersom slike foreligger, skal de tas opp i veiledning.
- Terapeuten skal ikke utnytte klientens tillit – verken økonomisk, seksuelt, emosjonelt, religiøst eller på annen måte.
- Terapeuten har ansvar for å avslutte prosesser på en forsvarlig måte, og eventuelt henvise videre dersom klienten har behov utenfor terapeutens kompetanse.
- Anonymisering gjelder ved veiledning og undervisning.
- Terapeuten skal være forsvarlig forsikret for sitt arbeid.

7) DIGITALE RAMMER

- Ved digital terapi og undervisning gjelder samme krav til taushetsplikt og etisk forsvarlighet som i fysisk møte.
- Datasikkerhet skal ivaretas, og digitale plattformer skal brukes på en trygg måte.

- Opptak eller lagring av sesjoner kan kun skje med skriftlig samtykke fra alle involverte.

8) KOLLEGIALE FORPLIKTELSER

- Kollegialt samarbeid skal baseres på åpenhet, respekt og tillit.
- Dersom en terapeut opplever at en kollega handler i strid med retningslinjene, bør dette tas opp direkte.
- Dersom situasjonen ikke løses, kan saken løftes til faglig veiledning eller instituttet.
- Tvister søkes løst i minnelighet, med støtte fra veiledere eller NTTI ved behov.